

Studentská práce o Zákřovské tragédii uspěla v soutěži

Středoškolská odborná činnost je určena pro mladé badatele. Její tradice sahá až do roku 1978 a probíhá pod patronací MŠMT. Ve školách se konají školní kola. Nejlepší práce reprezentují naši zemi v kole mezinárodním. V současnosti mohou žáci přihlašovat své práce celkem do 18 oborů, z nichž pod číslem 16 se nachází obor Historie.

Je potěšitelné, že mladí lidé si vybírají témata z moderní historie. Žákyně Kristýna Přindišová, která studuje Pedagogické lyceum na Gymnáziu Jana Blahoslava a Střední pedagogické škole, se rozhodla zpracovat zákřovskou tragédii, událost ze samého konce druhé světové války ve středomoravské obci Zákřovu.

Vycházela z odborné literatury, která se tragickou událostí zabývá. Za všechnu uveďme Dokumenty tragédie od Karla Richtra, knihu Hlasy z hořících domů od kolektivu autorů Romana Cílka, Karla Richtra a Přemysla Veverky, která zasazuje zákřovskou tragédii do kontextu dalších obcí, jež se staly oběťmi nacistických zvěrstev, a která zaujme svou mimořádnou kvalitou uměleckého zpracování. Dalším cenným zdrojem byla monografie Pavla Kopečka Cílem byla svoboda:

odbojové hnutí na Přerovsku, Kojetínsku, Hranicku a Lipnicku v období nacistické okupace v letech 1939-1945. Pan doktor Kopeček navíc velmi ochotně poskytoval rady, které žákyni zprostředkoval vedoucí práce. Žákyni dále pomáhali informací nebo kontaktem pan Zdeněk Smiřický z ČSBS Přerov a pan Miroslav Rozkošný, vzdělavatel České obce sokolské. Žákyně vycházela i z internetových zdrojů, např. z webových stránek obce Tršice, a využila i znalost regionu a jeho obyvatel, protože žije od Zákřova v nedaleké obci.

V teoretické části práce popsala průběh událostí: za údajnou pomoc partyzánům ze strany zákřovských občanů rozhodlo gestapo o vyslání trestní akce. Dne 18. dubna 1945 na příkaz gestapa vyrazil jezdecký kozácký prapor 574 Kosakenbatalion (pod krycím označením Feuermittel), obklíčili Zákřov, zapálili dům a odvěkli mužské obyvatele obce. Ty pak drželi ve vyšetřovně ve Velkém Újezdu, vyslýchali a mučili. Dne 20. dubna 19 mužů zavraždili a upálili v lesní chatě u Kyjanice. Jedním z umučených byl Otto Wolf, mladík židovského původu, který spolu s rodiči a sestrou se na Tršicku ukrývali před deportací do koncentračního tábora.

V praktické části práce se Kristýna Přindišová zabývala vzpomínkovými akcemi, které se v současnosti na paměť tragédie pořádají. Je to každoroční pietní akt za účasti místní samosprávy a armády, dále štafetový běh organizovaný ZŠ a MŠ Tršice a již několik ročníků pořádaný Pochod svobody, který organizuje přerovská jednota TJ Sokol za spoluúčasti přerovského sdružení Českého svazu bojovníků za svobodu a Gymnázia Jana Blahoslava a Střední pedagogické školy.

Velmi cennou částí práce tvoří zpracování vzpomínek dvou po-

sledních pamětnic hrůzné noci 18. dubna v Zákřově. Žákyně postupovala podle zásad orální historie. První pamětnicí je Drahomíra Blosgebrová (za svobodna Švarcová), které nacisté zabili tatínka a staršího bratra. Druhou je Zdeňka Calábková (za svobodna Oherová). Ta přišla oné noci o tatínka. Dodnes v Zákřově žije.

Poslední částí praktické části je zhodnocení výzkumu, do jaké míry současná veřejnost je obeznámena s událostí, která se na konci války v Zákřově stala. Výsledky dotazníkového šetření ukazují na zásadní neznalosti, a to i u obyvatel přerovského a olomouckého regionu. V závěrečné úvaze žákyně nabízí řešení, jako je větší důraz na regionální dějiny a pořádání exkurzí ve výuce dějepisu.

Kladem práce je bohatá obrazová příloha: fotografie pamětnic, vzpomínkových akcí, pomníku v Zákřově, Zákřovského žalova na Kyjanici, hromadného hrobu v Tršicích apod.

Odborná práce se v okresním kole (Přerov) Středoškolské odborné činnosti v kategorii Historie umístila na prvním místě a postoupila do krajského kola. To se konalo na Pedagogické fakultě Univerzity Palackého. V náročném konkurenci se práce umístila na třetím místě. Porota pozitivně hodnotila výběr tématu, tedy regionální téma a orální historii, dosud nezpracované úseky jako např. zpracování vzpomínkových akcí a v neposlední řadě i jazykovou úroveň práce.

V závěru oceňme, že mladí lidé studují historii a učí se z ní. Znalost historie je základem všeobecného vzdělání. Tím, že se učíme historii, se učíme pro budoucnost.

*Mgr. Michael Tesař,
GJB a SPgŠ Přerov,
vedoucí práce*